

ישי"ק ~ ישי"ג

המועבר מושיבה קטנה
לישיבה גדולה

”

פעם נכנס אביו של אחד התמימים
ליחידות, בין הדברים אמר לו הרבי:
”תנועה של עליה וירידה אצל תמים
נוגע לי יותר מ'מיהו יהודי'..”

לעילוי נשמה

הרה"ח שלום ב"ר יוסף ע"ה
הלל

הרה"ח אברהם ב"ר יוסף ע"ה
כהן

ת.ג.צ.ב.ה

יה"ר שיזכו לעילוי נשמה

הכי גדול בהתלבשותם תיכף ומיד בגוף גשמי
באופן נצחי בגאולה האמיתית והשלימה

ליקוט וכתובה: הת' אהרון כהן
הגהה: הרה"ח ישראל אלפנבין
יעוץ והכוונה: הרב מ"מ דרורי
הרב אלעזר וילהלם הרב חיים רוזנבלט
עיצוב: מ. לדרמן

פתח דבר

החיים מורכבים משלבים, גיל הרך, ילדות, נעורים, עד להתבגרות מלאה. אט אט אנו נהפכים עצמאיים ופחות תלויים בסביבה, עד שביום מן הימים, אנשים יהיו תלויים בנו וזקוקים לעזרתנו, ואנו נהיה נר להאיר לכל סביבתנו. אם בגיל הרך נזקקנו שיאכילו אותנו וכד', אז בהמשך הזמן, גדלנו והתקדמנו שלב. כל שלב מצטרף אחד לשני, משלים חלק בחיינו, ומוסיף עוד נדבך שיבסס את חיינו בצורה חסידית, ברורה ונכונה. כמוהו גם המעבר לישיבה גדולה.

חוברת זו בנויה מלקט נושאים הנוגעים לישיבת תו"ת בכלל, וישיבה גדולה בפרט. ומטרתה פשוטה - להגביר מודעות ובקיאות לשלל הנושאים בהם תמים בישי"ג נפגש בחיי היום יום. חוברת זו מיועדת בעיקר לתלמידי ש"ג ישיבה קטנה בכדי להתכונן לישי"ג כראוי, אך בהחלט יכולה להועיל מאוד לתמימים שנוכחים כעת בישי"ג, על מנת שיבינו את המהות, המטרה והנלווה לזה. חוברת זו מתאימה גם להורים ומורים, הרוצים לדעת ולהכיר מעט ממה שעובר על הבחור בשלב זה. יש לציין שנגעתי במקצת וישנם נושאים שלא הוזכרו כאן. הערה: אין בתוכן חוברת זו שום כוונה לפסוק הלכה למעשה. ובכל ספק, יש להתייעץ עם המשפיע האישי שמכירך היטב. דבר שני: נכתבו כאן הדרישות שהרבי דורש מתמים. ובאופן כללי השתדלתי להביא את דעתו הברורה של הרבי בנידון.

ויה"ר שחוברת זו תהיה לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשי"ד, שימשיך לראות רוב נחת משלוחיו מאנ"ש, ובפרט מבניו התמימים חיילי בית דוד שיפעלו להביא את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הת' אהרון כהן

נחלת הר חב"ד

אייר תשפ"ה

המעבר

1. ההבדל

עבודה בכוח עצמו ומשמעת עצמית, זו כל הנקודה של ישי"ג.
בישי"ק, הדריכו וכיוונו אותך על כל דבר מה צריך ומה אסור.
מעכשיו אתה גדול ויודע לבד מה נדרש מאיתך.
במילים אחרות **חינכו אותך לפי הזמן**, עכשיו תעשה כך ואח"כ כך.
ובישי"ג, פשוט סומכים עליך ונותנים לך את הזמן לידדים.
ואומרים לך: **קח את הזמן, ותעשה אתו כדרוש ממך**.
וכמובא ב'היום יום':¹ "יש לשמור על הזמן, צריך לקבל עולה של תורה.
כל יום שחולף אינו יום בלבד אלא עניין בחיים".
בהתחלה זה קצת מבלבל, וצריך לזכור את הדרך הנכונה.

עיקר ישיבה קטנה זה החינוך באופן פרטני,
ומעצבים אותך כמו שתיל רך. לעומת זאת ישיבה גדולה=עבודה בכוח
עצמו, ובמילים אחרות: 'משמעת עצמית',
לא כל כך לוחצים ועומדים עליך, אתה בונה את עצמך ואט אט הופך
עצמאי. אתה קם לחסידות לא רק מאימת המשגיח, אלא גם כי אתה יודע
שזה מה שמצפים ממך ושזה רצון הרבי.
אתה פתאום תרגיש יותר חיבור למעשיך, שיש לך דרך ואתה מנווט
למטרה ברורה.
כבר לא צריך לנדנד לך, אתה יודע מה צריך לעשות החל מ'גרטל'
לציצית ועד ל-מקווה יום-יום.
מאמינים בך וסומכים עליך שתלך בדרך המלך, אתה בן של הרבי שרווה
וימשיך לרוות ממך אך נחת חסידי.

2. שמירת הזמנים

הדרישות קיימות בעינן. זמן קימה ב-6:30 ברשמי, יש מקיץ (לפעמים 'מציק'),
סדר ב-7:00 (או 7:15). הנקודה היא, שפשוט צריך להתרגל לישון בזמן
וממילא קמים בזמן, אין בזה טריקים.

תתייעץ עם המשפיע האם בכל התוועדות עליך להיות נוכח,
או רק בחלק מהן. ומתי שכן, האם לצאת באמצע או להישאר עד הסוף.
זו בעיה עיקרית - הנמרחות בלילה כדרכם של המתבגרים,
שלא תמיד זה מסיבות קדושות כמו התוועדות שמטרתה להתחזק
בהתקשרות וביר"ש.

1 י"ז חשוון

יש לציין שזו לא חכמה לישון שעתיים, לקום סחוט ולהתנמנם כל היום. מסיבה פשוטה מאוד: זה לא 'כוחות' לגוף, ואפשר גם לקרוס (בתשרי יש מקרים).

בישיבה קטנה כל אחד מכוון פחות או יותר ויודע מה נדרש עבורו. (יש לציין, כי לפעמים ישנה אווירה ילדותית ופחות בוגרת, וזה נורמלי. כי תהליך ההתבגרות אורך זמן, ומשתנה בין נערים.)

3. ההנהלה

יחס אישי וחם, מאוד תופס מקום בישי"ק, הרבנים משתדלים להתעניין בכך ושואלים בשלומך, (במיוחד כשאתה נעדר). ופה מגיע ההבדל.

ישנה ישי"ג שמצהירה לשיעור א' מפורש בתחילת שנה: **"אל תחכו שהרבנים ייגשו אליכם, אל תתביישו וגשו אליהם, הם רק מחכים לכם"**. זה לא גורף לגמרי, אבל אפשר ללמוד מזה שבישי"ג ברור שיהיו רבנים שיתעניינו בכך, אבל רוצים שהשיח והקשר עם הרב, יתחיל דווקא ממך. פשוט הגיע הזמן להפסיק להתבייש ולעצב את חייך בצורה נכונה וחסידיית, באמצעות יצירת קשר טוב עם רב איתו אתה מתחבר ותמנה אותו עליך כמשפיע (עשה לך רב).

המשגיח, הדמות שמעצבת אותך, לפעמים זה לא כ"ף. אבל צריך להבין מה מטרתו. והיא, ליישר אותך ולתת לך הזדמנות, ולממש את היכולת האמיתית שלך. המשגיח מאמין בכך. המשגיח קיים כדי לפקס אותך לעולם האמיתי בו יהיו לך הרבה מחויבויות, אם זה עבודה, ילדים, שליחות ועוד. הוא גם בא להנחית אותך. למשל, להבין את העניין שבחיים באמת לא קמים מתי שרוצים, ואתה כפוף למישהו. כל המשא ומתן עם ההנהלה לא אמור להתחיל, התפקיד שלהם הוא נטו לכוון אותך.

יסוד ודבר חשוב הוא, קבלת העול להנהלה, אין בזה שום הבדל בנוגע לישי"ג. וכמו שהרבי אומר: ² "תלמיד בישיבה עליו להיות אור מקבל, הוא צריך לציית להנהלת הישיבה. ואם לא – הוא לא ממלא את הכוונה לשמה ירדה נשמתו למטה!".

² שיחות קודש תשמ"א עמ' 78.

וכן: ³ "כל תלמיד תומכי תמימים, צריכים להיות ענייניהם ע"פ הוראות ההנהלה דתו"ת, ולפלא השאלה".

4. המטרה

"לימוד התורה בהתמדה ושקידה"⁴. הרבי אמר⁵ שיש פה בחורים שיש להם עונג והתלהבות בהפצת מעיינות, ובלשונו הק':
"ההצלחה בהפצה יותר גדולה וחזקה, באם הם יוכלו להיכנס לביכנ"ס ולומר 'שאגת אריה' 'קצות החושן' (מפרשים בנגלה {העורך})
..ובאם הוא לא יודע – לא רק שאינו מצליח, אלא עוד מוציא לעז על הבעש"ט, אדה"ז, וכן הלאה עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר!..".

הרי לנו דרישתו הברורה, שבחורים פשוט ישקיעו בתורה, נגלה וחסידות.

5. מצב רוחני

מיד בתחילת שיעור א' ישנה התחזקות טבעית מסוימת.
הזאל מלא וצפוף, אבל עם הזמן פוחתת (לצערנו).
(אולי בגלל שרף הציפיות גבוה, ובסוף אתה מגלה ששיבה גדולה זה לא כזה וואו כמו שזה נשמע).
טוב, זה לא כזה גורף, כי אנו יודעים מה האמת, ומה נצחי (התורה).

ישנה תופעה, שבחור קם פתאום פעם אחת חריגה בשעה מאוחרת מאוד (אחרי חצות), ומגלה שפתאום לא קרה כלום והמשגיח לא תפס אותו.
זו שעת המבחן לראות עד כמה בוער לך להיות חסיד של הרבי שלא זו מהאמת, יודע ומכוון למטרה הברורה:
"לימוד התורה בשקידה והתמדה", פשוט לפרוק את החבילות - את הערכים שקיבלת בשי"ק, ולהתחיל ליישם בפועל.
(לפעמים צריך ללכת נגד הזרם ופשוט לא להתחשב במעשיו של אף בחור).
עכשיו אתה בונה את עצמך ומעצב את עבודת ה' שלך שתהיה פנימית ואמיתית כפי רצון נשיא הישיבה.
אלו שנים מאוד משמעותיות עבורך, וזהו הבסיס להמשך החיים.

6. ביישנות חיובית

כשמגיעים למקום זר ולא מוכר חשים ביישנות. וההסתגלות לוקחת קצת זמן. כך גם בשי"ג. אז מה עושים?
העצה היא לאט לאט להתגבר ולהתחיל בצעדים קטנים.
אתה לא חייב על ההתחלה להכיר את כולם או שכולם יכירו אותך.

³ אבינו מלכנו עמ' 294.

⁴ אג"ק ח"כ שי"ז.

⁵ ביחידות בתשרי תשל"ב.

מה שחשוב זה פתיחות לישיבה, לבחורים, ולצוות ההנהלה שבא לעזרתך.

התחל לחפש אחר משפיע כלבבך, כזה שיאמין ויבין אותך באמת. הרבנים מחכים שרק תיגש אליהם, הם פשוט עם ניסיון וחכמת חיים, שיעזרו לך לגדול כדרוש. באמת שאין מה להתבייש כי זה רווח שלך.

שמעתי מהר"י⁶ שלי בישי"ק, משפט: "ביישנות זה רק נגד עברות" בעצם מבוסס על תניא: **"שמתבושש מגדולתו..ולעשות הרע בעיניו"**. זאת אומרת יהודי, ובפרט תמים צריך להיות בטוח בעצמו ובעבודת ה' שלו, ובפרט ש"אל יבוש מפני המלעיגים", ולכוון כל מעשיו שיהיו כרצון ה'.

7. קשיים

לא גורף לכולם, אבל בין השאר: חוסר בחברים. התבטלות בסדר. חוסר מוטיבציה. דיבורים מוגזמים בסדר (נייעס. באמת שאין סיפוק לאחר בטלה ופטפוטים, ורק מביא לריקנות). פשוט צריך לזכור את המטרה, לקבוע זמן ספציפי ללימוד, שבו אתה לומד נטו בלי להיגרר. ולדעת שיש גם זמן לחברים והעיקר זה ללמוד.

ישנם בחורים שחושבים שהם קלטו מה זה ישי"ג, והבינו שזה: עסקנות, לעבוד בישיבה, סיבובי לילה ריקניים, ואפילו הפצת המעיינות, למשל צ"ה, אורו ועוד. (זה טוב בפני עצמו, אבל אסור שזה יהיה העיקר וצריך לאזן במינון הנכון.) וצריך להיות ער לנושא, ולתפוס את עצמך חזק בידיים קודם, ולהכיר מה הפיתויים העומדים לפניך, ולהבין שזה לא מטרת נשיאה ומייסדיה של תומכי תמימים. **העצה המועילה ביותר היא, למנות משפיע (עשה לך רב) מיד בתחילת שנה, כדי שתצטרך בדרך ישרה ונכונה.**

8. דגש

זה משתנה בין ישיבות, ישנן ישיבות בהם הדגש הוא במפרשים\הלכה\הנהגה חסידית. אבל דרך הלימוד זה פחות להתמקד בפירוש המילולי של הפשט, כי את היסודות כבר למדת בעבר (ארמית, פסוק וכו'), אלא להתאמץ להבין את פשט הגמרא יותר ביסודיות ולעומק, ועם מפרשים. שיעורים יש 3 פעמים בשבוע.

⁶ הרב שד"ב כהן שליט"א.

⁷ פרק ד'.

⁸ שו"ע בתחילתו.

העיקר זה שנפתח בפניך דף חדש, וזו הזדמנות בשבילך להצליח. ממש נותנים לך את הזמן לידיים ואומרים "קח ונצל אותו כמו שצריך".

9. משפיע

כל נער\בחור צריך אחד שיתמוך בו וידריך אותו, כדי שיצמד בדרך הנכונה והאמיתית. הנער קצת בוגר, אמנם בסוף גיל ה'עשרה' הנער קצת בוגר יותר, אבל הוא לא אחראי מספיק. זה לא ממש גורף, אבל זה מתבטא בנועזות. ביטחון. ובחוסר לקיחת סיכונים. כל האנרגיות מתפרצות וצריך לשלוט עליהן, ולנתבן אך למעשים טובים. בשביל לדעת ולהיות מכוון למטרה חייב משפיע-עשה לך רב, שידריך יתמוך ויכוון. הוא לא נועד רק ללטף אותך, אלא פשוט לגרום לך להשתנות באמת. הוא ייתן לך נקודות חזקות תובנות, טיפים, ועוד. אפשר לשתף אותו בחוויות אישיות (גם האישיות ביותר) אין נושא שלא מוזכר בתורה, והרבי ממש נכנס לפרטי פרטים.

זה הזמן לשיח פתוח שיתן לך המון כלים להצליח בישי"ג, וממילא בהמשך החיים. אז נכון שזה קצת מביך בהתחלה לגשת\לדבר עם המשפיע, ובטח כיף יותר לדבר עם חברים, ואולי הרב מבוגר, ולא יבין אותך בדיוק. אבל העיקר זה לא להתבייש ולאזור אומץ ולגשת אליו. הוא ממש מחכה לך. הוא אוזן קשבת, ואין עניין שירדפו אחריו. מצפים ממך בתור בוגר שאתה תיזום את השיחה. לבחור משפיע לא אמור לקחת הרבה זמן, וחבל על כל יום. בלי הרבה להתלבט, אפילו רב מזדמן, תבדוק אותו. אתה לא חותם קבע. העיקר שתרגיש איתו נעים ותצמד בדרך המלך, "אשר הורנו מדרכו ונלכה באורחותיו"⁹. ותעבוד את ה' בפנימיות ומתוך שמחה אמיתית.

10. חברותא

נושא מאוד חשוב. חברותא בחסידות-בוקר ובנגלה-בוקר. בזה צריך לשים דגש ולא להתיימש, ופשוט למצוא חברותא רצינית שקמה בזמן ולומדת כדרוש.

⁹ התוועדויות תשמ"ז ח"א עמ' 211 ח"ב עמ' 411
¹⁰ אגרת הקודש פרק כז.

שאר היום אפשר לעשות שליחות-אהבת ישראל וללמוד גם עם שאר בחורים. ולעזור לבחורים שפחות חזקים בלימוד.
וכידוע שזה מועיל לעצמך לא פחות מהם, ויעזור לך ללמוד יותר ולקלוט ולהבין טוב יותר.
והרבי מסביר ע"ז שנעשים מוחו וליבו זכים ¹¹"אלף פעמים ככה"
בפשוטו.

במסגרת הישיבה קיים 'משיב', שנמצא כדי לעזור לך בלימוד.

11. חברה

אם בישיבה קטנה היית כריזמטי, סוחף ומנהיג, בישיבה גדולה ייקח לך זמן לחזור לזה, ולא מיד בהתחלה.
בתחילת שיעור א' ישנו משבר-מעבר קטן, ועליך להסתגל לחברה חדשה, לפתח וליצור קשרים חדשים, בהתחלה זה קשה, כי בינתיים נותר אתה בלי חברים חדשים, (ובינתיים נשאר עם הישנים). ובאמת זה לוקח קצת זמן, ובמיוחד למצוא חבר חסידי-אמיתי, שמתאים לסגנון שלך, וזו משימה, והובטחנו ¹²"יגעת ומצאת תאמין".

12. קיום אמיתי

מה שנדרש ממך כעת זה תום, יושר, לא לחקור אחר העתיד, ובמה שלא נדרש, פשוט ללכת ישר ובתמימות.
ככתוב ¹³:"תומת ישרים תנחם,"
וכפי' ¹⁴:"תום הישרים ינחה אותם אל מחוז חפצם".

כששאלו מחנך ¹⁵ בכיתה ח' איך אפשר להצליח בישיבה, הוא ענה: "1. רצינות 2. קבלת עול".
וסיים: "ובזה תוכל להתקבל ולהצליח בכל ישיבה שתחפוץ".
וזה שייך גם לגבי עלותך לישי"ג.

רק לחדד את העניין, קבלת עול פירושה: לקבל מרות וסמכות, שקיימת מעליך, לא להתחכם או ללכת עקום, פשוט לעשות את הנדרש ומוטל עליך.
כל הדיוקים שדרשו ממך בישי"ק, קיימים גם אח"כ.

¹¹ דברים א' י"א.

¹² מגילה ו' ב'.

¹³ משלי י"א ג'.

¹⁴ רלב"ג שם.

¹⁵ הרב גבריאל כהן נחלת הר חב"ד.

וזוה השוני, שעכשיו אתה עושה את זה מתוך משמעת עצמית [עבודה בכוח עצמו], שאתה יודע מה צריך, אתה פשוט מנווט ומכוון למטרה האמיתית.

בישיבה קטנה פשוט מסגרו אותך, וממש כיוונו אותך בכל צעד ושעל, ובישי"ג מגיע המבחן.

כל הקיום של כל העניינים בישי"ק, מקבלים משמעות ומתבצעים באופן אמיתי ופנימי ולא רק ממניעים חיצוניים.

13. מקווה

ישנן כמה מעלות לטבילה במקווה, להלן חלקן:¹⁶

1. מועיל לקליטה טובה יותר בלימוד החסידות.

2. טהרת הגוף.

3. חיזוק באמונה.

4. השראת אלוקות.

5. ביטול לה' (טבילה=הביטול)¹⁷.

6. להתחיל כל יום מחדש לא משנה מה היה אתמול.

זה חלק מהטעמים בקצרה.

פשוט זכינו באוצר. מזה מובן עד כמה צריך להתאמץ בשביל מקווה, ולהדר ולהקפיד יום יום,

(יודוע מהרבי הריי"צ, שישנו הבדל ומעלה בין טבילה ביום שבת\שני\חמישי).

זה מנהג חב"ד יסודי ביותר, ובפרט לתמימים בניו של הרבי.

והנה גם פה יש קשיים, לפעמים זו סתם עצלנות,

ולפעמים זה טכני\אסטניס. המקווה מלוכלך\צפוף ועוד.

פשוט מאוד, בוא וראה עצה לתמים, אם זה סיבות טובות אז באמת

תברר ופשוט תתעקש.

ישנה עצה פשוטה ויישומית. והיא, פשוט לקום מוקדם, ולהיכנס

למקווה קצת לפני כולם.

עצה נוספת, אם אתה משקיע כסף באוכל (ויש כאלה גם יותר מהרגיל),

אז בוא תשקיע בעבודת ה' שלך.

במקרה וקמת מאוחר והמקווה סגור\לא נקי. תשלם חד פעמי¹⁸ 15ש

על מקווה מחוץ לישיבה. ואם זה פעם ב.. אז באמת זה לא כזה נורא.

וגם אם זה כסף של ההורים, אז אפשר להסביר להם זה מתקבל על

הדעת.

(להעיר, שישנם דברים טכניים, שעד שהישיבה תטפל בהם, יש מצב שאתה כבר תהיה בקבוצה.)

¹⁶ אג"ק ח"ט עמ' רנ"ג.

¹⁷ שם י"א עמ' רי"ט.

¹⁸ יש מקום גם ב-5ש אבל נקטתי במחיר ממוצע.

14. הגיל והשפעותיו

זה גיל מאוד חשוב, אפשר לומר השנים הכי טובות ומהנות, אבל יותר מדויק לומר, השנים הכי חשובות להתפתחותך האישית למשך המשך חיך. לגיל נלווים קשיים וניסיונות שלא הכרת עד עכשיו. כל הפנימיות מתפרצת החוצה, מה שמתבטא בלבוש\דיבור\סגנון. זה גיל שזועק מדריך. משפיע-בעגה חב"דית.

כמה שאתה חושב שאתה גדול, זה לא מספיק, חייב השקפה של אדם בוגר מספיק כדי שינתב אותך בדרך הנכונה. דעת הרבי היא, שלנערים יש כוח עצום, לכן הנוער זורם ואנרגטי, בעל יכולות עוצמתיות, ורק צריך לנתבם לקדושה.

כעת ניגע בכמה תופעות השכיחות לגיל זה:

1. **רישיון נהיגה** – מענה הרבי לתמים שרצה לעשות רישיון ע"מ שיוכל לצאת למבצעים: "אל תערב את תאוותך עם העניינים הקדושים שלי" לבחור נוסף: ¹⁹ "אם להנהיג את עצמך עוד לא למדת – כיצד הינך רוצה להנהיג רכב?"

תמים מהשכונה בקראון הייטס סיפר: "בנערותי, הייתה לי מחשבה ללמוד נהיגה, ושאלתי על רצון זה את הרבי ביחידות, הרבי ענה לי: "תחילה עליך להנהיג את עצמך, ואח"כ תוכל להנהיג רכב. **ובתיקון לרצון זה תקבל להניח ר"ת בצנעא**". (המענה היה קודם תשל"ו, שאז הרבי הורה לכולם להניח ר"ת).

מה שיוצא לנו דבר אחד ברור, וכפי שאומרים כל הרבנים: **אין רשות לשום תמים לעשות רישיון נהיגה.** (למעט מקרים חריגים)

2. **סיגריות** – נתמקד בסיבה, בדרך כלל זה נובע מסתם התלהבות, לחץ חברתי\ברירה מהמציאות ומראה על פריקת עול.
3. אין לנו אלא דברי הרבי הרי"צ שהרבי מצטטו כמה פעמים:
4. ²⁰ "הנני להמציא פקודתי..ולאסור באיסור גמור ומוחלט את העישון לתלמידים **פחותים מבין עשרים שנה**²¹, ואיסור זה חל על כל התלמידים בכל מקום שהם..ותלמיד העובר על פקודה זו ייענש קשה..וכל אשר ימלא בקשתי זו, טוב יהיה לו ברוחניות ובגשמיות".

¹⁹ שם 411 (תשס"ג).

²⁰ אג"ק הרי"צ ח"ו עמ' ס"ו.

²¹ מעל גיל 20 נכתב שם בסוף המכתב.

זו הדעה הברורה, ובכל שאלה יש להתייעץ עם המשפיע-עשה לך רב. בנוסף לזה, זה גורם לנזק כלכלי ובריאותי. ואפשר כתחליף, לצרוך נשנושים בריאים.

3. צבא – כדברי הרבי:²²

"שבחור היושב ולומד תורה, הרי הוא מגן על הארץ עוד יותר מן הבחור העומד על הגבול ומסכן את נפשו".
ומפורסם מענה הרבי:
²³ "השואל האם מחויב בן ישיבה בארץ הקודש ת"ו להתגייס שמה בצבא, לפלא הספק בעיניו..
והרי ידוע ומפורסם אשר בני ישיבה אין לגייסם ולא יצאו בצבא.
ולימודם תורתנו הקדושה בהתמדה ושקידה – מגן ומציל על ארצנו הקדושה ת"ו".

4. משקה – חוץ מהתוועדות (במינון המתאים) זה מושלל לחלוטין.
וגם אם נדמה שזה מוסיף חיות בקדושה, זה שטויות ובא בכלל מהנפש הבהמית. (דבר המאוס).
וכדברי הרבי:²⁴ "חס וחלילה לעבור על הציווי ואזהרה הכי גדולה של נשיא דורנו בעניין השכרות..
²⁵ "ודווקא אז כאשר הבחור לא שותה הוא בחור טוב ותמים טוב".

חד משמעית, שאין לשתות יותר מרביעית.

15. טכנולוגיה

הן זה לא סוד שהעולם התקדם מאוד, אם בעבר היינו משתמשים בקלטות לטייפ, או בדיסקים, היום כבר הכל נהיה זמין, ובאופן דיגיטלי. למשל היום לא צריך להטעין רב קו במכונה, אפשר פשוט דרך מכשיר חכם (של ההורים) התומך בזה.

ההשקפה הנכונה בעניין היא, שהטכנולוגיה רק מנצלת את הכוחות האלוקיים הטמונים בטבע מרגע הבריאה.
דעת הרבי בנושא, משתנה בין פרטים. את הרדיו למשל, הרבי רתם לשיעורי תניא. לעומת זאת את הטלוויזיה, הרבי שלל מכל וכל מסיבות כמו ע"ז, היפך החינוך ועוד²⁶.
איך מתמודדים עם כל 'המנצנים' והסחות הדעת?

²² תו"מ תשמ"ג ח"ב עמ' 647 מתועד בוידאו.

²³ אג"ק ח"כ עמ' שי"ז.

²⁴ התוועדות תשמ"ז ח"ז עמ' 10.

²⁵ שיחור"ק תש"מ ח"ג עמ' 797-8.

²⁶ ליקוטי שיחות חלק י"ח עמ' 459.

דבר אחד: בואו נזכור מי אנחנו, התמימים-חיילי בית דוד, מה לנו ולהבל הזה שאין לו קיום, פסוק מפורש: "ובחרת בחיים". לבחור בטוב שהוא נצחי ואמיתי.

בוא אפרט יותר, בהגיון פשוט אפשר להגיע למסקנה שזה לא בשבילך, יש לך ב"ה מנגנון טבעי ושכל ישר, ובהצצה קטנה על הפיתוי, הלא זה פשוט יסיט אותך ממטרתנו האמיתית! אין צורך להיכנס ממש בבעיות ההלכתיות, אבל זה בזבוז זמן של ממש. לו יצויר שבחור אוהב היסטוריה חב"דית ויקנה מכשיר חכם ויגלוש שעות רבות ב-'חב"דפדיה' למשל. הוא בזבוז זמן יקר מה שלא יחזור, ופשוט סטה מהמטרה! - "לימוד התורה בשקידה והתמדה". תמים לא אמור בשום מצב לסטות מהמטרה ח"ו (זה פשוט שואב), ואז להבין שזה לא טוב, (ואז לחזור). מלכתחילה עליו לקבל החלטה איתנה:

"אני לא נוגע בשום מכשיר לא כשר אפילו לשנייה אחת וגם לשימוש "כשר" כביכול, ושום תירוץ לא משנה לי", וכבתניא: 27 "באמרו לליבו אינני רוצה.. להיות מובדל ונפרד ח"ו מה' אחד בשום אופן." ובאמת זה אך ורק לטובתך. אין מה לחפש שם, והכל זה הבל וצריך להתגבר על הסקרנות. (לצערנו אפשר להבין ולזהות זאת ממי שכבר נפל ה"י).

נער דורש שיציבו לו גבולות, רק הוא לא אומר זאת מפורש. זה פשוט מציל אותו ומסדר לו את החיים. פשוט שמור על עצמך טהור, ומכוון לדעת הרבי, שמנחה אותנו על כל צעד ושעל, ותהיה מסור באמת לתפקידך הנצחי, לימוד התורה בשקידה והתמדה, לזירוז הגאולה נאו.

16. אופנה

הרמב"ם כותב²⁸ שתלמיד חכם צריך ללבוש בגדים נאים, וללא כתמים, כי הוא ניכר ומשתקף לא רק בחוכמתו ובדעותיו אלא גם בבגדיו.

הרבי אמר²⁹ פעם לבחור: "כוונתי ללבושים גשמיים, וזה יועיל ללבושים הפנימיים". זאת אומרת שהחיצוניות משפיעה על הפנימיות, וזה יעזור בלבושים הפנימיים – ללמוד נגלה וחסידות כדרוש.

²⁷ פרק י"ד.

²⁸ הלכות דעות פרק ה' ה"א וי"ז.

²⁹ שיחות קודש תשי"ג 359.

רק אדגיש שיראי שמיים בכלל, ותמימים בפרט, לא הולכים לפי הנחות העולם, 'מודה' 'אופנה'. וכדברי הרבי:³⁰ "ישנם בחורים..הם מרדקים שצבע העניבה יתאים לצבע הגרביים וכו'". בקיצור, אצלנו החסידים העולם לא תופס מקום.

ישנו סיפור מעניין, על תמים שיצא לרחוב כדי לקנות דבר מה, והיה לבוש בחולצה מוורדה, הרבי פגש אותו ואמר לו: "מילא החולצה, אבל ללא החליפה!"

גם על הפרטים הקטנים צריך להקפיד. פעם ניגש תמים להיות בעל תפילה במנחה בזאל הקטן, וכפתור חליפתו היה פתוח. קודם שהחל להתפלל, חש במבט, זה היה הרבי, שסימן לו באצבעו הק', לסגור את כפתור החליפה.

17. שבתות שליחות (חופשה)

בתחילה יהיו געגועים לבית וזה טבעי לגמרי, אבל בד"כ זה חולף כעבור קצת זמן. ברוב הישיבות יוצאים לבית פעם בחודש, נשמע קשוח? זה תלוי באופי הבחור. בגיל זה ישנה נטייה לעצמאות מוחלטת, שמתבטאת לפעמים בתפיסה שהבית זה רק מקום טכני, כביסות וכד'. כל הנקודה היא לא לוותר על הבית, כי דבר פשוט הוא שיש לך הורים ומשפחה שמחכים לך, לאור ולעוצמה שלך, והעניין הוא פשוט להתמקד בישיבה.

תמים שממזה את עצמו בישיבה, ומרגיש שהוא מצא את מקומו, ממילא ישנם זמנים ביום שהוא פשוט יתענג בישיבה, וישכח מהבית. (אין תחליף לאווירה משפחתית חמה ומכילה, אבל גם בישיבה אפשר למצוא מעין זה). ישנן ישיבות בהם מתחשבים בקבוצת בחורים אלו, ומאשרים להם לנסוע שבת לבית, בתדירות גבוהה יותר, וזה בסדר גמור (יכול להיות שכעבור זמן, גם זה יפסק).

18. כיף להיות תמים

אף תמים לא צריך להרגיש שישביה זו הישרדות, ומה צריך לעשות כדי שלא יעיפו אותך. האמת היא, שישביה היא כחממה שמגינה על הבחור מהרוחות הנושבות בחוץ. היא העולם האמיתי=עולם התורה, כלשון הרבי: "כשמביטים על בחור-ישיבה אמיתי - רואים מיד את המציאות האמיתית שלו, מציאות התורה!"³²

³⁰ שם תש"כ 315.

³¹ אבינו מלכנו 227.

³² יחידות לתמימים, אדר"ח מרחשוון תשנ"ב.

והרבי התבטא פעם: "כמו שאומרים בלשון העולם 'שטייגען'",
 (מה שבד"כ מקובל לומר במקומות אחרים וכו').
 תחשוב לעצמך רגע, מתי יהיה לך זמן ופניות (כמו עכשיו) לפתוח ספר,
 גמרא, תניא או לא משנה מה.
 התורה היא הבסיס לצאת לעולם, והיא נכס לכל החיים.
 פשוט לשקוע ולהשקיע בתורה, בכל מכמניה.
 לכתוב הערות ופולפולים, שגורמים נחת רוח רב לרבי.
 אשרינו שהרבי בחר בנו, וזיכנו ללמוד בישיבתו הק' תומכי תמימים.

19. להיות מכוון

בישיבה קטנה עשית דברים, גם מתוך הרגל, ופחות כוונה ניכרת היתה
 במעשיך. זה מתבטא בכל מיני דברים ויש מקרים שהמסגרת מחייבת
 את זה. אז זהו, שבישי"ג מתחיל דף חדש, אתה בונה את עצמך, אתה
 יודע שהרבי רוצה שתלמד בחיות וברצינות. אז זה הזמן להתחיל
 להשקיע בזה ובעבודת ה' האישית שלך. ללמוד תורת הרבי לפחות מדי
 שבוע, באופן סדיר, עקבי ופנימי, עם הבנה ישרה ואמיתית.
 והכל מתוך הכוונה והתייעצות עם המשפיע האישי שמבין אותך.
 לדבר על התקשרות, איך זה נכנס לתוך חייך באופן פרקטי.
 ואז הכל משתנה, וממילא אתה נהיה דוגמא אישית לסביבה ונהיה
 שליח להיות נר להאיר לעצמך, ולסביבתך.
 פשוט כי אתה תמים חסידי שעובד על עצמך, ותעשה הכל לכוון לרצון
 הרבי.

20. תפילה

לא סתם נקראת התפילה "עבודה", בפרט בחב"ד.
 וכידוע בחסידות, שתפילה זה הזמן להתראות עם עצמות אין סוף³³
 (להתפלל באריכות זה לא רק ליחידי סגולה).
 בישי"ג מגיע הזמן פשוט להתחיל ליישם את כל החסידות שלמדת,
 אפשר להציץ בקונטרס התפילה\העבודה לרבי הרש"ב.
 שם יש הסברים והדרכות מפורטות מה לחשוב.
 (והיום גם הנגישו את החומרים לדור השביעי).
 צריך להפנים, שלהתפלל באריכות זה פשוט תענוג,
 ולחשוב בגדלות הבורא ובשפלות האדם זה שייך לכל אחד ממש.
 (שכל זה מוסבר בתורת חסידות חב"ד הרחבה).

אפשר להתבונן כמה דקות לפני התפילה. ובתפילה עצמה,
 קצת לחשוב על פירוש המלות, לא צריך כוונות וצירופים,
 כמו שישנו בביכנ"ס מסוים שבו הש"ץ עולה לעמוד,

³³ספר השיחות תש"א.

וּנִיגַשׁ בַּחֲזֶרֶת הַשָּׁ"ץ וְכָל 3 שָׁנִיּוֹת הַשָּׁ"ץ הוֹפֵךְ דָּף מְרֻב כּוּוֹנוֹת.
זו לא שיטתנו. (אדה"ז תיקן סידור השווה לכל נפש, לא שייך פה הכוונות).

בקיצור, בהדרגת משפיע הדרך תזרום.

21. מבצעים על חשבון הלימוד?

לימוד התורה והפצת המעיינות, שני ניגודים? בוא נראה:
"אפשר לקיים שניהם"³⁴.

זאת אומרת שהמבצעים לא אמורים להיות על חשבון הלימוד, והם משלימים אחד את השני. המשפיע הרב ניסן נמנוב, היה ביחידות, והרבי אמר לו דברים חריפים:
"תלמידי הישיבה צריכים לעסוק במבצעים, אך ורק שלא בשעות הסדרים, וכל מי שאומר אחרת, הרי הוא פועל נגדי ונגד ההוראות שלי."

ועוד מענה:

"מי שעוסק במבצעים בזמן הסדרים, לא רק שאינו שליח שלי, אלא שפועל נגדי, ונגד כ"ק מו"ח אדמו"ר ונגד אדמו"ר [הרש"ב] נ"ע, מייסד תומכי תמימים"³⁵.

22. חגים בישיבה

תשרי עם הרבי ב-770 זה א-ב של תמים, ואין כאן המקום להאריך בדבר הפשוט.

פסח - יוצאים הביתה, (לעזור בבית לנקות לפסח)
(חשוב להדגיש, יוצאים ולא משתחררים, כי אף תמים לא כבול ח"ו).

חנוכה - בימים הראשונים עושים מבצעים באזור הישיבה, ואח"כ יוצאים לבית למבצעים נרחבים יותר.

פורים - התוועדות מיוחדת בישיבה, עד דלא ידע וכו'.

שבועות - נשארים בישיבה כרצון הרבי.

ל"ג בעומר - אין לימודים רשמיים, אבל יש תהלוכות-מבצעים.

צומות - סדרים כרגיל, בהפסקות מומלץ לנוח.

³⁴ דעם רבינ'ס קינדער עמ' מ"ג.

³⁵ שם עמ' מ"א.

23. צידה לדֶרֶךְ

קודם ישי"ג:

1. להתייעץ עם רב משי"ק איתו אתה מתחבר שיכוון אותך ברצינות ו**בלי לחץ**, לישיבה המתאימה לך.
2. לא להאמין לשמועות למיניהן, על ישיבה מסוימת שהיא כך וכך.
3. לברר איזה ישיבה מתאימה בעבורך, אצל בחור שנמצא כעת בישי"ג, ולוודא שהוא **אמין** בלי מניעים. ולחשוב טוב ולהאמין שבעז"ה תמצא את הישיבה המתאימה בדיוק לך.

בישי"ג:

4. מיד בתחילת שנה למנות משפיע-עשה לך רב, שמתאים לסגנון שלך, ולעשות כעצתו, (מומלץ כמה שיותר מוקדם).
5. להציב מראש מטרות ברורות בתיאום עם המשפיע הנוכחי.
6. להיות מנווט עצמאי, לא להתייחס ולהיגרר אחר תמימים שפספסו את הנקודה.
7. להציב יעדים בלימוד, 'השנה אני לומד להכין מפרשים'.
8. לקחת מסכת אישית בגמרא לגירסא, זה נותן הרבה תענוג.
9. להשקיע בנגלה וחסידות, ולהפנים התוועדויות חסידיות **למעשה ממש**.
10. לכתוב לרבי מדי פעם, בתדירות סבירה. לקחת חבר טוב שבסגנון שלך, ולשתף אותו בחוויות שלך.
11. לשמוח ולהודות לה' על זה שזכית שהרבי בחר בך ללמוד בתומכי תמימים.